

УДК 81 243/37. 015. 3 : 005. 32

Оксана Гуляк

ORCID iD 0000-0002-9924-6670

кандидат педагогічних наук,
в.о. доцента кафедри іноземних мов,
Львівський інститут економіки і туризму,
вул. Менцинського, 8, 79007 Львів, Україна,
oribak@ukr.net

ІНОЗЕМНА МОВА ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА

Виклики суспільства інформаційного рівня зумовлюють увагу до людини як мовної особистості, її здатності до особистої оцінки, інтерпретації інформації. Технологізація майже усіх сфер суспільного життя витісняє із соціуму багато видів традиційної людської діяльності, що посилює значення особистісної складової у професійному становленні студента, яка уможливорює його самоактуалізацію та майбутню професійну самореалізацію.

Для успішної професійної самореалізації необхідно формувати мотивацію «самоактуалізації», яка асоціюється з бажанням людини стати тим, ким вона може бути, відбутися як особистість. Людина, яка досягла рівня самоактуалізації, досягла вершини свого потенціалу та глибини світосприйняття, повного розкриття своїх талантів, здібностей та можливостей.

Значно сприяє цьому процесові вивчення іноземних мов, яке прискорює особистісне становлення та вдосконалює світоглядну культуру майбутнього фахівця, посилює конкурентоспроможність та забезпечує успіх у професійній діяльності.

Творчий характер мови, ця безперервна діяльність, що перетворює «звук у вираження думки» у процесі інтенсивного навчання іноземної мови вивільняє величезний запас неусвідомлених резервних можливостей людини щодо запам'ятовування, усвідомлення та спілкування, створює умови для максимального виявлення інтелектуального потенціалу особистості, розвитку її емоційної та мотиваційної сфер.

Ключові слова: іноземна мова; культурний досвід; мовна особистість; мотивація; особистісно-професійне становлення; поняттєве мислення; резервні можливості; самоактуалізація; самореалізація; світоглядна культура; студент-майбутній фахівець.

Вступ. В інформаційному суспільстві, коли, як стверджують, техніка вторгається у всі сфери життя людини і соціум позбувається багатьох видів традиційної діяльності, посилюється увага до людини як мовної особистості, її здатності до особистої оцінки, інтерпретації інформації. За таких умов особистісний компонент стає невід'ємною складовою професійного становлення студента – інтуїція, віра, почуття та інші якості, притаманні людині, забезпечують необхідні умови для його самоактуалізації та майбутньої професійної самореалізації.

Ясна річ, без досягнення гармонійної єдності між розвитком знання і технологій, з одного боку, і здатністю людини адекватно пристосовуватись до результатів діяльності в суспільстві інформаційного рівня, з іншого,

не може бути поступу на шляху самореалізації. Значно сприяють цьому процесові знання іноземних мов, які прискорюють опанування різноманітними технологіями і уможливають ефективне професійне спілкування у глобалізованому світі.

Реалії останніх десятиліть змінили погляди і фахівців, і громадськості на вивчення й володіння іноземними мовами. Для успішної професійної діяльності у сучасному суспільстві необхідно володіти компетенцією міжнародного й міжкультурного спілкування, а також бути самостійною, ініціативною людиною, вміти креативно мислити, приймати оптимальні рішення, бути спроможним до творчого перетворення, тобто бути нестандартною, конкурентоздатною особистістю.

Професійне становлення особистості, її комунікативна діяльність, мовна та мовленнєва поведінка, роль мови у цих процесах – ці питання завжди були предметом дослідження провідних учених-педагогів, психологів, мовознавців. На сучасному етапі проблемами мовної комунікації займалися такі вітчизняні та зарубіжні лінгвісти, як В. Манакін, Г. Почепцов, О. Семенюк, Ф. Бацевич, Т. Космеда, А. Вежбицька, О. Залевська, Т. Ушакова, Г. Грасіс, Е. Берн та ін.

З'ясування ролі іноземної мови у професійній самореалізації особистості з необхідністю включає окремі аспекти когнітивної лінгвістики, яка розглядає мову не як «систему в самій собі і для самої себе», а у зв'язку з людиною, без якої виникнення й функціонування цієї системи були б неможливими. Вона трактує мову як відображення пізнавальної, а не лише мисленнєвої діяльності, а механізми людської свідомості досліджує через мовні явища. Основні дослідження питань когнітивної лінгвістики асоціюються переважно з іменами американських учених: Дж. Лакофф, Р. Лангакер, Ч. Філлмор, Л. Талмі, М. Джонсон, Дж. Тейлор.

Мета статті – висвітлити роль іноземної мови в процесі особистісно-професійного становлення студента та з'ясувати розвиваючі чинники навчання іноземних мов, які детермінують самоактуалізацію та самореалізацію особистості, оскільки провідною ідеєю сучасної вищої школи є формування самостійного конкурентоспроможного фахівця, здатного реально будувати й стверджувати успішне, демократичне, цивілізоване суспільство України.

З огляду на те, що професійна самореалізація є інтегральним елементом феномену гармонійного розвитку людини, пошук відповіді на порушені питання є актуальним і своєчасним. Їхнє вирішення оптимізує процес цілісного формування особистості майбутнього фахівця, зокрема в аспекті його професійної самоактуалізації та самореалізації.

Розвиваючий аспект іноземної мови. Основним завданням сучасної вищої школи є не лише передавання культурного досвіду у вигляді логічно завершеної системи знань, формування у студентів наукової картини світу, але й розвиток умінь бути суб'єктом перетворення суспільства, свідомо управляти своєю життєдіяльністю – усвідомлювати власні мотиви дій і відповідальність за ці дії.

Відоме твердження, що «не стільки людина здійснює вчинки, скільки вчинки здійснюють людину», стало аксіомою психологічного знання про людину. Отже, всякий розвиток починається з дії: індивід конструює і реконструює своє знання про світ у результаті взаємодії з середовищем, у якому він перебуває.

У процесі навчання та професійного становлення інколи виникає суперечність між потребою особистості у самоствердженні в професійному чи соціальному середовищах і її неспроможністю вирішувати свої внутрішні конфлікти, які часто мають світоглядний характер.

Саме тут на допомогу приходять знання іноземних мов, потужний розвиваючий ефект якого не можна не враховувати при організації освітньої підготовки студентів-майбутніх фахівців.

У кожній мові закладено своє світобачення, кожна мова по-своєму членує і трактує пізнаваний світ. Оволодіння новою мовою рівнозначне виробленню нового погляду на попереднє світовідчуття. За твердженням мовознавців, мова ніби описує навколо людини зачароване коло, вийти з якого можливо лише вступивши в інше коло, тобто вивчивши іншу мову. «Вивчення іноземної мови, – зауважує відомий німецький мовознавець В. фон Гумбольдт, – можна було б через те порівняти з набуттям нової точки зору в колишньому світорозумінні; до певної міри так воно і є, тому що кожна мова утворює тканину, зіткану з понять та уявлень певної частини людства» (Кочерган, 2003, с. 47).

Завдяки мові, яка невіддільна від мислення, а отже й свідомості людини, відбувається процес передавання культурних цінностей і суспільного досвіду. Однак, мова є не лише засобом передачі суспільного досвіду, – вважає американський мовознавець Едуард Сепір, – але й способом визначення цього досвіду для всіх, хто розмовляє тією мовою; вона нагадує математичну систему, яка відображає досвід у справжньому значенні цього слова тільки в найелементарніших своїх початках, що з плином часу перетворюються на систему понять, яка дає змогу передбачити всі можливі елементи досвіду відповідно до певних прийнятих формальних правил (Сепір, 1993). На рівні понять, які формуються у процесі оволодіння новою мовою, людина має змогу вийти за межі чуттєвих образів, вдосконалюючи осно-

вні форми та закони мислення. Таким чином, вивчення іноземної мови розвиває світоглядну культуру студента, робить її більш цілісною і гармонійною, зокрема в аспекті поняттєвого мислення майбутнього фахівця.

Поняттєве мислення, яке відображає загальні істотні властивості предметів і явищ об'єктивної дійсності, загальні взаємозв'язки між ними у вигляді цілісної системи ознак, характерне для людини і є інтегральною формою її мисленнєвої активності. В утворенні понять беруть участь усі психічні функції, пізнавальний досвід людини, в тому числі її образні, сенсорні враження. За твердженням психолога М. Холодної, образи у поняттєвому мисленні мають специфічні функції:

- образи дозволяють поєднувати знання, отримані людиною ззовні, через систему словесних знаків, з її власним індивідуальним досвідом, який набувається у процесі власної взаємодії з навколишнім світом;
- наявність образних компонентів у мисленні різко прискорює його перебіг;
- завдяки образам понятійне мислення насичується емоціями і почуттями;
- образи дають можливість робити несподівані узагальнення, викликати оригінальні асоціації, що в цілому надає мисленню рис творчого процесу (Скрипченко, Долинська, Огороднійчук та ін., 2007, с. 229–240).

Отже, оволодіння іноземною мовою вдосконалює поняттєве мислення студентів: насичує їх фонові знання образами іншої культури, розширює асоціативні межі, збагачує знання про явища об'єктивної дійсності.

Особистісна самореалізація у процесі вивчення іноземної мови. Пізнання нової культури у процесі навчання іноземної мови поглиблює самі можливості пізнання. В. фон Гумбольдт, підкреслюючи особливу роль мови у процесах пізнання, наголошував, що мова – це орган, який творить думку, тому сприйняття її діяльність людини залежать від мови, зумовлюються мовою (Кочерган, 2003, с. 191).

Мова є основним інструментом пізнання і, водночас, творцем ідей, без мови неможливі самі пізнавальні процеси, вона зумовлює і спрямовує інтелектуальну діяльність людини. У філософському вимірі процес пізнання здійснюється від конкретного спостереження до абстрактного мислення, а мова уможлиблює ознайомлення спочатку з абстрактними поняттями, які потім конкретизуються в реальних ситуаці-

ях, що прискорює процес пізнання і особистісно-професійне становлення загалом.

Оскільки мова є творчим процесом, і формою її існування є розвиток, оволодіння іноземною мовою служить потужним джерелом самореалізації особистості.

Творчий характер мови, ця безперервна діяльність, що перетворює «звук у вираження думки» у процесі інтенсивного навчання іноземної мови вивільняє величезний потенціал неусвідомлених резервних можливостей людини щодо запам'ятовування, усвідомлення та спілкування.

Правильно організоване навчання іноземної мови створює умови для максимального виявлення інтелектуальних резервів особистості. Межі інтелектуального розвитку людини, за твердженням американського ученого J. Bruner (1973), залежать від того, як дана культура сприяє їй у використанні інтелектуального потенціалу, яким вона володіє. На думку вченого, найвищий рівень людської автономності і досконалості досягається тоді, коли людина самостійно і для свого ж блага відкриває закономірності оточуючого природного і соціального середовища.

Інтенсивне навчання іноземних мов розвиває також емоційну та мотиваційну грані особистості. Формування стану радості та задоволення від виконуваної навчальної роботи в процесі оволодіння іноземною мовою досягається перенесенням акценту з форм навчальної діяльності на зміст навчання: зміст має бути цікавим, актуальним, наближеним до життя, спонукати до роздумів, дискусії. Позитивні емоційні стани студентів на заняттях з іноземної мови забезпечують:

- міжсуб'єктна взаємодія, у процесі якої проявляється здатність її учасників до емпатії, вміння «приймати роль» співрозмовника, корегувати свою мовленнєву поведінку відповідно до реакцій партнера;
- створення ситуацій успіху: на думку психологів і педагогів, часто внутрішньою причиною розчарувань і невдач у навчанні, а пізніше у професійній діяльності є відсутність можливості для самореалізації, що приводить до створення комплексу невдахи, уповільнює подальший розвиток особистості;
- позитивність і оптимістичність оцінювання, що, навпаки, сприяє подоланню таких психотравмуючих факторів, як страх, труднощі подолання стереотипів рідної

мови, мовного бар'єру іноземної, побоювання зробити помилку, невпевненість, некомунікабельність тощо;

- рефлексія – здатність студента в процесі навчально-пізнавальної діяльності при вивченні іноземної мови сприймати й самого себе, усвідомлювати й осмислювати власні думки та психічні переживання.

Успіх у професійній діяльності залежить не лише від здібностей і знань, а й від мотивації (спонукання людини до певної діяльності за допомогою внутрішньо особистісних і зовнішніх факторів). Чим вищий рівень мотивації та активності, тим більше чинників (тобто мотивів – спонукальних причин дій і вчинків людини) заохочують людину до діяльності, тим більше зусиль вона схильна прикласти. Високомотивовані індивіди більше працюють і, як правило, досягають кращих результатів у своїй діяльності. Мотивація – невід'ємна складова успіху та конкурентоздатності у професійній діяльності. Поряд зі здібностями, знаннями та навичками вона є необхідною умовою для самореалізації особистості.

У процесі навчання іноземних мов навчально-пізнавальна мотивація студентів переростає у професійну, що є сукупністю чинників і процесів, які спонукають особистість до вивчення та ефективної реалізації майбутньої професійної діяльності.

Мотивами професійної діяльності студентів, як правило, виступають усвідомлення предметів актуальних потреб особистості – одержання якісної вищої освіти, самовиховання, самовдосконалення, професійний розвиток, підвищення соціального статусу, престиж у суспільстві тощо. Як внутрішній чинник професійна мотивація стимулює розвиток професіоналізму, що є неодмінною умовою продуктивної професійної діяльності (Головешко, 2016, с. 38).

Для успішної професійної самореалізації необхідно формувати мотивацію самоактуалізації. За твердженням американського вченого А. Маслоу (1951), видатного представника гуманістичної теорії особистості, самоактуалізація – це бажання людини стати тим, ким вона може бути, відбутися як особистість. Людина, яка досягла рівня самоактуалізації, досягла вершини свого потенціалу та глибини світосприйняття, повного розкриття своїх талантів, здібностей та можливостей, які визначаються, на думку А. Маслоу, первинно заданою сутніс-

тю людини, закладеною у людині з моменту народження ніби у «складеному» вигляді.

Згідно з цією концепцією, людина так чи інакше підвладна цій сутності і тому не може володіти повною свободою волі. Основне призначення людини, – наголошує вчений, – відкриття своєї ідентичності, свого справжнього «я». Відповідно, повний, здоровий, нормальний і бажаний розвиток учений вбачає в актуалізації людської природи, в реалізації її потенційних можливостей тим шляхом, який диктує ця скрита, ледве помітна основна природа, актуалізація якої повинна забезпечуватись скоріше внутрішнім ростом, а не формуванням ззовні (Maslow, 1951).

Навчання іноземних мов прискорює це внутрішнє зростання шляхом реалізації резервних можливостей людини, її інтелектуального потенціалу, для повного розкриття якого надзвичайно сприятливим є ознайомлення з іншими культурами та світоглядними системами.

Висновки. Професійна самореалізація особистості студента-майбутнього фахівця – невід'ємна складова його гармонійного розвитку за умов все більш глобалізованого світу. Вимоги суспільства інформаційного рівня щодо наявності численних висококваліфікованих кадрів з розвиненим інтелектуальним рівнем і такими особистісними якостями, як активність, ініціативність, дисциплінованість, самостійність, комунікативність, висока адаптивність та гнучкість мислення, зумовлюють цілі та основні завдання сучасної вищої школи, які перш за все полягають в розкритті перед студентами широкого поля можливостей вибору, що забезпечують відповідний рівень фахової кваліфікації та необхідні умови для безперервного професійного розвитку, який допомагає зреалізувати свій творчий потенціал, ту «первинно задану сутність» особистості.

Ясна річ, за умов глобалізованого виробництва (матеріального чи духовного) жодна сфера діяльності людини не може обійтися без використання іноземної мови, що забезпечує успішне професійне спілкування та посилює конкурентоздатність сучасного фахівця.

Оволодіння іноземною мовою є потужним чинником самоактуалізації та самореалізації особистості. У процесі вивчення іноземної мови людина вдосконалює основні форми та закони мислення, що дає змогу легко виходити за межі непосредних чуттєвих образів на

рівень понять. Вивчення іноземних мов активізує розумовий розвиток особистості: іноземна мова може бути засвоєна з комунікативною метою лише як інструмент думки, оскільки комунікативний зміст у процесі спілкування не лише передається, але й створюється в результаті мовленнєво-розумової діяльності. Активне формування когнітивних навичок студента і, відповідно, когнітивної компетенції вдосконалює його світоглядну культуру, тим самим забезпечуючи передумови для майбутньої професійної самореалізації.

Для успішної професійної комунікації у суспільстві інформаційного рівня також необхідно мати сформовану комунікативну компетенцію, яка є системою знань, умінь і навичок, потрібних для ефективного спілкування.

Ерудиція, працездатність, сила волі, талант можуть не приносити бажаних результатів,

якщо людина не вміє правильно спілкуватись, а досконалі комунікативні вміння, зазвичай, є запорукою професійного успіху.

Ефективне професійне спілкування – це спілкування конструктивне, психологічно комфортне, спрямоване на реалізацію комунікативних цілей. Проблема ефективного професійного спілкування іноземними мовами, на наш погляд, потребує додаткової уваги та подальшого дослідження, оскільки сучасному суспільству потрібні не просто добрі знавці кількох мов і перекладачі, а спеціалісти широкого профілю міжнародного й міжкультурного спілкування, що виходить за межі лише знання іноземних мов і включає такі аспекти, як мовна культура особистості, етикет спілкування, вміння та перешкоди ефективного спілкування, невербальне спілкування тощо.

Література

- Головешко Б. Р. Мотиваційно-ціннісне спрямування майбутніх фахівців з менеджменту на успішну професійну діяльність. *Науковий огляд*. 2016. № 1 (22). С. 35–43.
- Китайгородская Г. А. Методика интенсивного обучения иностранным языкам. Москва: Высшая школа, 1986. 344 с.
- Кочерган М. П. Загальне мовознавство: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2003. 464 с.
- Лозанов Г. Суггестопедия при обучении иностранным языкам. *Методы интенсивного обучения иностранным языкам: сборник научных трудов*. 1973. Вып. 1. С. 9–17.
- Ніколаєва С. Ю., Шерстюк О. М. Сучасні підходи до викладання іноземних мов. *Іноземні мови*. 2002. № 1. С. 39–46.
- Сепир Э. Избранные труды по языкознанию и культурологии. Москва, 1993. 656 с.
- Холодная М. А. Психология интеллекта: парадоксы исследования. *Загальна психологія: хрестоматія: навчальний посібник*. Укладачі: О. Скрипченко, Л. Долинська, З. Огороднійчук та ін. Київ: Каравела, 2007. С. 229–240.
- Bruner J. S. The relevance of education. New York: Norton, 1973. 196 p.
- Lakoff G. Women, Fire and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind. Chicago: University of Chicago Press, 1987. 616 p.
- Maslow A. Motivation and Personality. New York: Harper, 1951. 340 p.
- Swets P. W. The art of talking so that people will listen: getting through to family, friends and business associates. New York: Simon & Schuster Publ., 1983. 208 p.
- Talmy L. Toward a cognitive semantics. Cambridge, MA: MIT Press, 2000. 565 p.

References

- Holoveshko, B. R. (2016). Motyvaciyno-cinnisne sprjamuvannja majbutnikh fakhivciv z menedzhmentu na uspishnu profesijnu dijajlnistj [Motivational-value orientation of future management specialists for successful professional activity]. *Scientific Review*, 1 (22), 35–43 (ukr).
- Kitaygorodskaya, G. A. (1986). *Metodika intensivnogo obuchenija inostrannym jazykam [Methodology of intensive training for foreign languages]*. Moscow, Russia: Visshaja shkola (rus).
- Kocherghan, M. P. (2003). *Zaghaljne movoznavstvo: pidruchnyk [General Linguistics: Textbook]*. Kyiv, Ukraine: Akademiia (ukr).

- Lozanov, G. (1973). Suggestopedija pri obuchenii inostrannym jazykam [Suggestopedy in teaching foreign languages]. *Metody intensivnogo obucheniya inostrannym yazykam: sbornik nauchnykh trudov*, 1, 9–17 (rus).
- Nikolajeva, S. Ju., Sherstjuk, O. M. (2002). Suchasni pidkhody do vykladannja inozemnykh mov. [Modern approaches to teaching foreign languages]. *Foreign Languages*, 1, 39–46 (ukr).
- Sapir, E. (1993). *Izbrannye trudy po jazykoznaniju i kulturologii [Collected works on linguistics and cultural studies]*. Moscow, Russia: Progress (rus).
- Holodnaja, M. A. (2007). Psihologija intelekta: paradoksy iissledovanija [Psychology of the intellect: paradoxes of research]. In O. Skrypchenko, L. Dolynsjka, Z. Oghorodnijchuk ta in. (Eds.), *General psychology: textbook: teaching manual*. (pp. 229–240). Kyiv, Ukraine: Karavela (rus).
- Bruner, J. S. (1973). *The relevance of education*. New York, USA: Norton (eng).
- Lakoff, G. (1987). *Women, Fire and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind*. Chicago, USA: University of Chicago Press (eng).
- Maslow, A. (1951). *Motivation and Personality*. New York, USA: Harper (eng).
- Swets, P. W. (1983). *The art of talking so that people will listen: getting through to family, friends and business associates*. New York, USA: Simon & Schuster Publ. (eng).
- Talmy, L. (2000). *Toward a cognitive semantics*. Cambridge, Great Britain: MIT Press (eng).

ИНОСТРАННЫЙ ЯЗЫК КАК ФАКТОР ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ САМОРЕАЛИЗАЦИИ СТУДЕНТА

Гуляк Оксана, кандидат педагогических наук, и.о. доцента кафедры иностранных языков, Львовский институт экономики и туризма, ул. Менцинского, 8, 79007 Львов, Украина, oribak@ukr.net

Проблемы общества информационного уровня усиливают внимание к человеку как языковой личности, ее способности к личной оценке, интерпретации информации. Поскольку технологизация почти всех сфер общественной жизни вытесняет из социума многие виды традиционной человеческой деятельности, это поднимает значение личностного компонента в профессиональном становлении студента, который предопределяет его самоактуализацию и будущую профессиональную самореализацию.

Для успешной профессиональной самореализации необходимо формировать мотивацию «самоактуализации», которая ассоциируется с желанием человека стать тем, кем он может быть, состояться как личность. Человек, достигший уровня самоактуализации, достиг вершины своего потенциала и глубины мировосприятия, полного раскрытия своих талантов, способностей и возможностей.

Значительно способствует этому процессу изучение иностранных языков, которое ускоряет личностное становление и совершенствует мировоззренческую культуру будущего специалиста, усиливает конкурентоспособность и обеспечивает успех в профессиональной деятельности.

Творческий характер языка, эта непрерывная деятельность, которая превращает «звук в выражение мысли» в процессе интенсивного изучения иностранного языка высвобождает огромный запас неосознанных резервных возможностей человека для запоминания, осознания и общения, создает условия для максимального выявления интеллектуального потенциала личности, развития ее эмоциональной и мотивационной сфер.

Ключевые слова: иностранный язык; культурный опыт; личностно-профессиональное становление; мировоззренческая культура; мотивация; понятийное мышление; резервные возможности; самоактуализация; самореализация; студент-будущий специалист; языковая личность.

FOREIGN LANGUAGE AS A FACTOR OF STUDENTS' PROFESSIONAL FULFILLMENT

Huliak Oksana, Ph.D. (Pedagogy), A.A. Associate Professor,
Department of Foreign Languages, Lviv Institute of Economics and Tourism,
8 Mentsynskii Str., 79007 Lviv, Ukraine, oribak@ukr.net

Challenges of society of the information level increase attention to the person as a linguistic personality, its ability to personal assessment, and interpretation of information. A wide use of technology in almost all spheres of public life displaces from society many types of traditional human activities, which raises the importance of the personal component in the professional development of the student, which determines his self-actualization and future professional fulfillment.

For successful professional fulfillment, it is necessary to form the motivation of «self-actualization», which is associated with the person's desire to become what he may be, as a person. A man who has attained the level of self-actualization has reached the peak of his potential and depth of world perception, full disclosure of his talents, abilities and opportunities.

Significantly contributing to this process is the study of foreign languages, which accelerates personal development and improves the outlook culture of a future specialist, enhances competitiveness and ensures success in professional activities.

The creative nature of the language, this continuous activity that transforms the «sound into the expression of thought» in the process of intensive study of a foreign language releases a huge stock of unconscious human reserve capabilities in memory, awareness and communication, creates conditions for maximum revealing the intellectual potential of the individual, the development of his emotional and motivational spheres.

Foreign language speech activity is intensifying the implementation of such basic functions of language as cognitive (thinking and cognition) and communicative (means of communication), which has a direct impact on the effectiveness of professional communication. The intensive use of language accelerates the process of transferring knowledge and community experience and develops skills of social interaction.

Speaking foreign languages is crucial for employment of future specialists. Knowledge of foreign languages increases their competitiveness at the international level, providing the appropriate culture of professional communication to achieve success and fulfillment in professional activities.

Key words: *conceptual thinking; cultural experience; foreign language; linguistic personality; motivation; personal and professional formation; reserve capabilities; self-actualization; self-fulfillment; student as a future expert; world-view culture.*

Стаття надійшла до редакції 25.01.2018

Прийнято до друку 24.05.2018